

INLEIDING

Waarde vader,

Dit boek is ook voor moeders hoor, maar wanneer ik dit schrijf, op zondagnacht, om 03:10 uur, aan de keukentafel, met het bloed uit de neus van mijn zoon Bobbie (5) nog aan mijn handen, is er geen mama in de buurt. Nee, want waar is mama? Mama ligt in bed, in dat lekkere warme bed, waar papa ook had kunnen liggen, ware het niet dat Bobbie om 03:00 uur als een misthoorn in de nacht het hele huis bij elkaar schreeuwde. En wie zit er dan meteen rechtop in zijn bed? Precies: papa. Mama niet. Mama kreunt, woelt en treuzelt en voordat er enige beweging van importantie in dat lekkere lome lijf komt, sta jij al op commandoscherpte in de houding om onverwijld, in je blote apparaat, je zoon van zijn bloedneus te redden en als het nodig is nog even die voorbij tijgerende inbreker aan zijn lurven de voordeur uit te kegelen. En wat doet mama? Tijdens deze cruciale momenten, waarin de lucht zich vult met de ijle kreet van dat arme kind, dat zijn bedlampje heeft aangeklikt en de schrik van het bloed op zijn laken omzet in decibellen, tijdens die wegtikkende, kostbare secondes waarin het vertrouwen van het kind in de mensheid in het algemeen en zijn ouders in het bijzonder bijna kwadratisch afneemt? De hele volgende dag een klein stemmetje: 'Waar waren jullie, toen ik jullie nodig had?' Dagenlang met je kind naast je in slaap vallen. Wekenlang bloedvrees en ga zo maar door, wat een posttraumatische schade dat tere kinderzieltje heeft opgelopen. En wat doet mama? In dit voor haar kind angstwekkende ogenblik? In de Zenith van zijn existentie?

Mama.
Draait.
Zich.
Om.

Ze doet niets. Mama draait zich om en slaapt verder.

En dat is fantastisch. Ze draait zich om en stapt lekker haar droom weer in, over de uitverkoop bij H&M, een strandwandeling in de tropen met een heel grote Braziliaan, shampoo die d'r haar meer volume geeft en weet ik veel wat die vrouwen zich allemaal in het hoofd halen. Ik weet het niet en ik wil het ook niet weten. Zij draait zich om en droomt verder en dat is niet erg, nee, dat is juist fantastisch!

HOOFDSTUK 1

EEN BABY

van Dorens
WOORDENBOEK

Baby (de (m.); 's; 'tje) onvolgroeid mens, voor 99,5% genetisch gelijk aan een chimpansee, met het beschavingsniveau van een varken. Zelfredzaamheid nihil. Luchtwegen, voedingskanaal en menselijke uitlaten functioneren als permanent communicerende vaten. Wauwelt en struikelt als een dronkenlap. Nachtdier, slaapt overdag als een marmot. Permanent uit op narijheid. Eerste woordje: mama.

Martijn zag tot zijn ontzetting hoe zijn (...) van zijn schoot af kroop en jammerend naar zijn moeder snelde. Als een afgerichte teckel.

Een tijdje waren vage namen hip, zoals Vlinder, Lieve, Sproet, September, Zomer, Rover, Bliksem, Ruiters. Er kan ook iets op je pad komen waardoor je op een naam komt. Mijn broer noemde zijn dochter, een Hollands meisje, Barbara Ling, omdat ze er net na de geboorte volgens hem een beetje Chinees uitzag. Bovendien, zo voerde hij aan, is hij dol op Chinees eten. Er zijn zoveel redenen. Mijn zoons heten Bram, Tijn, Bobbie en Jan. Bobbie heeft als tweede naam Douzoe. Ook behoorlijk raar, maar met reden. Selly herstelde in het ziekenhuis van een keizersnee en tegenover haar in de kamer lag een Surinaamse dame. Zij vond Bobbie een kolossale baby (4850 gram) en noemde hem Douzoe, een Creools woord voor een kind dat na een tweeling komt en alle eigenschappen van die tweeling in zich draagt. Bobbie zag er kloek en stoer uit en was precies even zwaar als onze eerste twee samen, dus meer reden hadden we niet nodig.

LEERMOMENT - NAMEN

- Volgens mij doe je een kind geen plezier met een voornaam die moeilijk te spellen is, of te exotisch. Zoals Rowen-Layngeleyon. (Ik hoop dat ik dat goed geschreven heb.)
- Kies ook geen naam waarvan je zeker kunt zijn dat je kind er de rest van zijn jeugd mee gepest wordt. Ik had een vriendinnetje op de lagere school en die had als achternaam Braun. Nu moet jij de voornaam raden. Precies: Eva. Het arme kind. Gelukkig wisten wij als kids nog niets van Adolf Hitler, laat staan van zijn vrouw Eva Braun, en later heeft ze haar naam veranderd.
- Kies ook geen naam van iemand aan wie je een hekel hebt, of van iemand die verkeerd in het nieuws is gekomen, zoals Joran.
- Kies liever geen naam van iemand met wie je naar bed bent geweest, of nog erger, je geliefde.
- Als je het kind wilt vernoemen, dan is dat natuurlijk heel leuk, maar het is ook prima als dat de tweede of derde naam wordt.
- De moeder is in deze tijd emotioneel instabiel. Heel lullig natuurlijk, voor jou, maar het geeft je ook een voordeel in de namenstrijd. Wanneer ze fit is wil je het er niet over hebben en wanneer ze moe is, druk je snel jouw naam erdoor.

Blaken

Blaken is stralen alsof je door een hogere macht gezegend bent. De blos op je wangen, de rug recht en de borstkas vooruit. Het is niet voor iedere vader weggelegd. Blaken doe je niet met een crèmetje, helaas. Nee, je moet er ballen voor hebben. *Cohones*. Want je moet iets gaan doen wat je normaal niet zou doen. Je moet in de rebound. En niet zomaar in de rebound, maar meteen in de overdrive.

Ga vroeg naar bed. Ga sporten. Ga minder zuipen. Daarna stel je jezelf een doel. Ga een marathon rennen, roeien, een berg beklimmen, naar Portugal fietsen. Ho ho! Ik heb nu een baby, en ik had al werk en ik had al een geliefde en ik had al vrienden, dus hoe ga ik dan ook nog tijd vrijmaken om naar Portugal te fietsen? Welnu. Als je wil blaken, moet je een stapje extra zetten, een uurtje eerder opstaan en een glaasje eerder naar huis. Dat nieuwe doel is juist de manier om de rest van je leven te combineren. Druk? Flikker op, slapjanus! In China hebben ze het druk, met acht kinderen en twee banen en geen cent te maken.

Het lijkt lullig om iedere ochtend naast zo'n kreunend wrak wakker te worden en dan zelf uit bed te springen en te gaan rennen, zwemmen of fitnesssen, maar doe het. Ze zal tegensputteren en je verwijten dat je de vaderrol veronachtzaamt, maar uiteindelijk zal ze je er alleen maar leuker en spannender door vinden.

Sommige vaders gaan blaken door strakke shirts te dragen en stoere zonnebrillen op te zetten achter de kinderwagen en er af en toe een pil in te werpen. Maar dat noem ik geen blaken, dat noem ik op angst gebaseerd vluchtgedrag, een existentiële ontkenning van de loop van de natuur. Dan ga je lekker één avond in het jaar uit je plaat op Sensation White, maar de volgende ochtend staat er gewoon weer een wrak met een dikke pens voor de spiegel.

Ontken je vaderschap niet, maar omhels het, leef erin en *suck it dry*.

O ja, als je kaal wordt, is dat niet erg, iedereen weet dat kale mannen geil zijn. Ze hebben meer testosteron dan behaarde mannen. (Als je echt last hebt van je kaalheid, kun je ook implantaten nemen, wat niet zo idioot is als het klinkt.)

Hygiëne

Kinderen zijn extreem goor aangelegd. Er komt een dag dat het kind voor je staat en je even trots als verbaasd een bruine vinger toont, die hij daarna demonstratief in zijn mond steekt. Wees niet bang, het betekent niet onmiddellijk dat je een exemplaar hebt dat op z'n zeventiende met een gele zakdoek in de achterzak top-of-bottomparties afstruint. Het is een beest. Een aap. Een aap die gedomesticeerd moet worden.

Hoe grondig je ze ook wast, tot in alle holen en kieren, zodra je uit beeld bent, duwen ze hun wijsvinger tot het laatste kootje in hun neus en/of anus. Het is verschrikkelijk maar zo is het nu eenmaal. Nog mazzel dat poep niet naar drop smaakt, anders hadden we onze kinderen de hele dag moeten vastbinden.

Er is geen grens aan hun ranzigheid. Die twee dikke, glazige slangen, die evenwijdig uit hun neusgaten over hun bovenlip glijden, slurpen ze zonder enige reserve door hun mond weer naar binnen. Dat vinden ze niet vies, nee, dat vinden ze een lekkernij. Als een drol zich door hun endeldarm hun luier in perst, kijken ze je een moment verrast aan. Hé, wat een eigenaardige gewaarwording! Warm en zacht. Niet eens onaangenaam! Als het gedaan is en de fecaliën zich gelijkmatig langs, onder en tussen hun billen verspreiden, springen ze niet geschrokken op, beginnen ze niet onmiddellijk te jammeren, nee, ze gaan gewoon vrolijk verder met wat ze aan het doen waren, zittend in hun vijver van poep en plas.

Onhandig als ze zijn, smeren ze driekwart van het voedsel, dat je met zoveel liefde in de magnetron hebt opgewarmd, in hun gezicht, waar het, alsof ze daar een gevoelsdefect hebben, net zo lang blijft zitten tot jij het met een servetje wegveegt. Wat het kind betreft kun je het als een volledig vastgekoekte klont bij de peuterspeelzaal afleveren. *They just don't care.* Als ze een lange tong hadden gehad, zouden ze de hele dag hun ballen likken, net als een hond. Hmm... nou ja... slecht voorbeeld, want geef ze eens ongelijk! Maar wat ik wil zeggen: hoe zorg je ervoor dat je zelf niet de hele dag onder hun plas, poep, kwijl en braaksel zit?

Het meest voor de hand liggende antwoord is: Laat het aan Haar over. Zij weet het toch allemaal zo goed?

'Je mag geen zeep gebruiken!'

'Maar hij stinkt als een bunzing!'

'Je moet de luier met de stripfiguren aan de voorkant doen.'

'Welke stripfiguren?'

(Net of een kind dat wat uitmaakt. Laat ze playmates op de voorkant van de luiers zetten, geen man zal zich meer vergissen.)

PROBLEEM

Mijn kind wil maar één ding: de iPad.

AFWEGINGEN

- A Uit onderzoek blijkt dat 1 op de 3 één-jarige kinderen geregeld of vaak op een tablet of smartphone spelen. 1 op de 7 ouders geeft toe dat hun oogappels dat meer dan vier uur per dag mogen doen.
- B Je weet dat het eigenlijk niet goed is om je kind de hele dag als een zombie in een scherm te laten staren.
- C Maar o, wat is het rustig.

OPLOSSING

De iPad en de smartphones zijn de beste uitvindingen voor kinderen sinds de tv. Beter nog, want je kunt kinderen nu op een feest gewoon in een hoek van de kamer zetten en twee uur later zitten ze nog steeds totaal gebiologeerd spelletjes te spelen. Ze hebben geen vin verroerd. Niet met hun ogen geknipperd.

Ze maken geen geluid, ze hoeven geen eten, geen drinken en willen geen aandacht. Kortom, de ideale situatie. Maar het is tegelijkertijd sociaal onwenselijk om je kind als een amoëbe te beschouwen. Bovendien kan het kind verslavingsgevoelige trekjes ontwikkelen en veranderen in een plant die nooit buiten komt en enkel losers als vriendjes heeft met een voorliefde voor paprikachips en nederwiet.

EXPERIMENT

Pak na een uur de iPad van je kind af en bestudeer aandachtig hoe het op jouw actie reageert. Is het woedend en gaat het in een hoek zitten mokken, dan moet je het apparaat zeker een tijdje verstoppen. Regeert het kind gelaten en heeft het zin om te gaan voetballen, dan is het nog gezond.

CONCLUSIE

Een uur per dag met een scherm, dus tv, telefoon, computer of iPad, is voldoende. In auto's en vliegtuigen kun je de regels natuurlijk versoepelen, maar kinderen worden er niet gezelliger op naarmate ze langer spelen. Ze doven langzaam uit.